

GARABONCIÁS

ILLUSZTRÁLT SZATIRIKUS ÉLCLAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Regina Maria-utca 6., II. Em.

Felelős szerkesztő és kiadó:
BORONKAI LAJOS

Évi előfizetés: Magánosok 150,
cégek 250, nagyvállalatok 500 Lei.

DIPLOMATA SZÓTÁR:

gentleman agreement = kölcsönös zsebszemle

Dandy Bandi politikai gondolatai

— A kenyérkérdésnél kezd megfenekleni minden ábrándos politikai teória... A közös koplalás ugyanis a legigazabb demokrácia...

— Az „izmusok” színes rakétái „bedöglenek” a nélkülözhető néplélek nyomasztó atmoszférájában, a nincstelenségben...

— Ezen a ponton kijózanodnak a jó és rossz-hiszemű fantasziák és visszatérnek az egyén egyetlen és természetes problémájához: az élet megtartásához...

AZ IDŐJÓS

— Őt hitelezöm megint beperelt!
Aztán legyen kedve az embernek jó időt jósolni...

Palim elegáns...

Palim elegáns, nem érheti gáncs,
Jó a fazónja, uri rezónja
S ez az alap!

Kalapja „FEHÉR”, mindennel felér,
Nincs több ily legény, a feje hegyén
Remek kalap...

A RÉGI ÉS KOZISMERT

Fehér-kalapüzem

Str. Memorandului 21 (Redout)

sajátkészítményü férfikalapjai mellett

bevezette

a legjobb kalapgyárak legmodernebb kalapmodelljeinek árusítását is óriási választékban és bárkinél olcsóbb árak mellett!

Tisztítás, formálás jutányosan.

Hacsek és Sajó

(A Transilvania-i ágból)

Írja: BORONKAI LAJOS

Hacsek (bejön és már messziről): Pincér!
Pincér (loholva jön): Ászolgája Hacsek ur!
(Köhög).

Hacsek: Válijké egészségére!

Pincér: Micsoda, Hacsek ur?

Hacsek: A köhögés, egyfiam!

Pincér: (keserűen): Jó kis kívánság
Hacsek ur!

Hacsek (kajánul): No látja! Így van az,
ha mindig valamit kívánunk... (Nagyot
füsszent).

Pincér: Egészségére, Hacsek ur!

Hacsek (epésen): Na itt van! Még egy
jókívánság!...

Pincér: Jójó, Hacsek ur! De hogy a
köhögés váljon az egészségemre, az
már csufság!...

Hacsek: Mi az, hogy a köhögés? Az
anyósom hetven éve köhög és napról-
napra jobbkedvül!...

Pincér: Gratulálok, Hacsek ur!

Hacsek (dühös): Magának legyen mondval!

Pincér (röhög): Hozhatok valamit?

Hacsek: Mondja, opasnoje van?

Pincér: Az nincs, Hacsek ur!

Hacsek: Se nagnuti?

Pincér: Az se!

Hacsek: Akkor hozzon egy hólét cukor
nélkül!...

Pincér: Szóval egy félbarna kapucinert!...

Hacsek: Vagy várjon! Marhanyelve van?

Pincér: Van, kérem!

Hacsek: No akkor gyujtson rá, hogy
füstölődjön!

Pincér: (röhögve elrohan)...

Sajó (nagy robajjal jön): Jónapot, Hacsek!
Hallotta?

Hacsek: Nem vagyok süket! Jónapot!

Sajó: Nem azt! Hanem fényes megél-
hetési lehetőség!

Hacsek: Képezem! Havat importálni a
a sielők talpa alá!...

Sajó: Ne hülyéskedjen, Hacsek! Tudja
maga, mi a földgáz?

Hacsek: Tudom-e? Telepem van belőle
a családban!

Sajó (ámul): Hol? Turdán?

Hacsek: Frászt! Odahaza a lakásomban!

Sajó: Mese! Ide még nincs bevezetve!

Hacsek: Hát nálunk be van! A család
fejleszti!...

Sajó: Hogyhogy, fejleszti?

Hacsek: A gyermekek a földön ülnek és
közben fejlesztik a gázt!...

Sajó (dühbe gurul): Hacsek! Nem megint
marháskodik!

Hacsek (röhög): Sőt fűtünk is vele! ...Ez
a legolcsóbb!... Csak nem egészen

szagtalan!...

Sajó (tajtézik): Hagyja abba, mert ezzel
a székekkel fűtök be magának!

Hacsek: Mbach! Székfűtés...Az serossz!..

Sajó: Hogy nem süll le a képe!

Hacsek: Pont a családi gázfűtéstől fog
lesültni a képem... És maga mivel fűt,
Sajókám?

Sajó: Villannyal: Ha tudni akarja!

Hacsek: No az már valami! És mennyi
havonként?

Sajó: Ötven lej, a világítással együtt!

Hacsek: Plusz három hónap, ha meg-
csipik!

Sajó: Min csipnek meg?

Hacsek: Hogy kormos a füle a „fekete”
áramtól!...

Sajó: Kormos az esze tokjal Nem hasz-
nálók fekete áramot!

Hacsek: És ugy fizet ötven lejt?

Sajó (ravaszul): Ugy hát! Fűtés és
világítás!

Hacsek: Hát ez zseniális! Hogy csinálja?

Sajó: Ugy, hogy meggyujtjuk a tizenötös
körtét és szorosan köréje ülünk!...

Hacsek (megadással): No ez egyszer
megfogott, Sajókám!

Sajó: De most aztán alaposan, hehehe!
Hacsek: Nnal... Tudok én ennél is
olcsóbb fűtést!

Sajó: Egy aszpirin fejenként?

Hacsek: Nimolél! Egy deci benzint!

Sajó (mohón): És hány napra elég?

Hacsek: Egy életre!

Sajó: Ez már valami! És nem veszélyes?

Hacsek: Biztos, mint a halál!

Sajó: Szenzációs, Hacsek! És hogy kell
használni?

Hacsek: A deci benzint beleönti a szájába
és meggyujtja!...

NE hanyagolja el lábait, mert a ferde
járás csunya is és fájdalmas is!

Rendeljen cipőt vagy betétet

ZAROLAI
Ortopéd
cipészetnél
Memorandului
23.

DIJTALAN
szakszerű lábvizsgálat!

A szerelmed olyan édes, Melinda

Akárcsak a cukorkában a **LINDA!**

Dandy Bandi politikai gondolatai

— A kenyérkérdésnél kezd megfenekleni minden ábrándos politikai teória... A közös koplalás ugyanis a legigazabb demokrácia...

— Az „izmusok“ színes rakétái „bedöglenek“ a nélkülözös néplelek nyomasztó atmoszférájában, a nincstelenségben...

— Ezen a ponton kijózanodnak a jó és rossz-hiszemű fantaszlák és visszaférnek az egyén egyet- len és természetes problémájához: az élet megtar- tásához...

AZ IDŐJÓS

— Őt hitelezöm megint beperelt!
Aztán legyen kedve az embernek jó időt jósolni...

Palim elegáns...

Palim elegáns, nem érheti gáncs,
Jó a fazonja, uri rezónja
S ez az alap!

Kalapja „FEHÉR“, mindennel felér,
Nincs több ily' legény, a feje hegyén
Remek kalap...

A RÉGI ÉS KOZISMERT

Fehér-kalapüzem

Str. Memorandului 21 (Redout)

sajátkészítményű férfikalapjai mellett

bevezette

a legjobb kalapgyárak legmodernebb ka-
lapmodelljeinek árusítását is óriási válassza-
tékban és bárkinél olcsóbb árak mellett!

Tisztítás, formálás jutányosan.

Hacsek és Sajó

(A Transilvania-i ágból)

Írja: BÖRONKAI LAJOS

Hacsek (bejön és már messziről): Pincér!
Pincér (loholva jön): Ásszolgája Hacsek
ur! (Köhög).

Hacsek: Vájlék egészségére!

Pincér: Micsoda, Hacsek ur?

Hacsek: A köhögés, egyfiam!

Pincér: (keserűen): Jó kis kívánság
Hacsek ur!

Hacsek (kajánul): No látja! Így van az,
ha mindig valamit kívánunk... (Nagyot
fűsszent).

Pincér: Egészségére, Hacsek ur!

Hacsek (epésen): Na itt van! Még egy
jókívánságl...

Pincér: Jójó, Hacsek ur! De hogy a
köhögés váljon az egészségemre, az
már csufság!...

Hacsek: Mi az, hogy a köhögés? Az
anyósom heIVEN éve köhög és napról-
napra jobbkedvű!...

Pincér: Gratulálok, Hacsek ur!

Hacsek (dühös): Magának legyen mondval

Pincér (röhög): Hozhatok valamit?

Hacsek: Mondja, onasnoje van?

Pincér: Az nincs, Hacsek ur!

Hacsek: Se nagnuti?

Pincér: Az se!

Hacsek: Akkor hozzon egy hólét cukor
nélkül...

Pincér: Szóval egy félbarna kapucinert...

Hacsek: Vagy várjon! Marhanyelve van?

Pincér: Van, kérem!

Hacsek: No akkor gyujtsen rá, hogy
fűstölődjön!

Pincér: (röhögve elrohan)...

Sajó (nagy robajjal jön): Jónapot, Hacsek!
Hallotta?

Hacsek: Nem vagyok süket! Jónapot!

Sajó: Nem azt! Hanem fényes megél-
hetési lehetőség!

Hacsek: Képzelem! Havat importálni a
a sietők talpa alá...

Sajó: Ne hülyéskedjen, Hacsek! Tudja
maga, mi a földgáz?

Hacsek: Tudom-e? Telepem van belőle
a családban!

Sajó (ámul): Hol? Turdán?

Hacsek: Frászl! Odahaza a lakásomban!

Sajó: Mese! Ide még nincs bevezetve!

Hacsek: Hát nálunk be van! A család
fejlesztí...

Sajó: Hogyhogy, fejlesztí?

Hacsek: A gyermekek a földön ülnek és
közben fejlesztik a gázt...

Sajó (dühbe gurul): Hacsek! Nem megint
marhászkodik!

Hacsek (röhög): Sőt fűtünk is veled! ...Ez
a legolcsóbb!... Csak nem egészen

szagtalan...

Sajó (tajtézik): Hagyja abba, mert ezzel
a székkal fűtök be magának!

Hacsek: Mbach! Székfűtés...Az serosszl...

Sajó: Hogy nem sül le a képe!

Hacsek: Pont a családi gázfűtéstől fog
lesülni a képem... És maga mivel fűt,
Sajókám?

Sajó: Villannyal: Ha tudni akarja!

Hacsek: No az már valami! És mennyi
havonként?

Sajó: Ötven lej, a világítással együtt!

Hacsek: Plusz három hónap, ha meg-
csipik!

Sajó: Min csipnek meg?

Hacsek: Hogy kormos a füle a „fekete“
áramtól...

Sajó: Kormos az esze tokja! Nem hasz-
nálók fekete áramot!

Hacsek: És ugy fizet ötven lejt?

Sajó (ravaszul): Ugy hát! Fűtés és
világítás!

Hacsek: Hát ez zseniális! Hogy csinálja?

Sajó: Ugy, hogy meggyújtjuk a fűzőfős
körtét és szorosan köréje ültünk!...

Hacsek (megadással): No ez egyszer
megfogott, Sajókám!

Sajó: De most aztán alaposan, hehehe!

Hacsek: Nna!... Tudok én ennél is
olcsóbb fűtést!

Sajó: Egy aszpirin fejenként?

Hacsek: Nimolél! Egy deci benzint!

Sajó (mohón): És hány napra elég?

Hacsek: Egy életre!

Sajó: Ez már valami! És nem veszélyes?

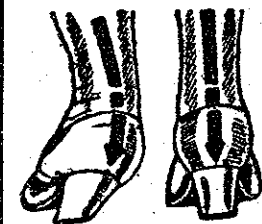
Hacsek: Biztos, mint a halál!

Sajó: Szenzációs, Hacsek! És hogy kell
használni?

Hacsek: A deci benzint beleönti a szájába
és meggyújtja!...

NE hanyagolja el lábait, mert a ferde
járás csunya is és fájdalmas is!

Rendeljen cipőt vagy betétet

ZAROLAI
Ortopéd
cipészetnél
Memorandului
23.

DIJTALAN
szakkerü lábvizsgálat!

A szerelmed olyan édes, Melinda

Akárcsak a cukorkában a **LINDA!**

Garabonciás konferánsza

Alelnökök, ha összevesznek...

Az emberek általában könnyen összevesznek — ha ketten vannak... Ha egyedül vannak, akkor nem tudnak összeveszni, azért inkább keresik a „társas viszonyt“, mert mit ér az élet egy kis parázs gyűlölködés nélkül!...

Noshát ezt az ősi elvet tartotta szem előtt ami sógorpártunk, a romániai főmagyarok pártja, amikor szervezetét a klubfotelek mélyén gondosan kiépítette és saját képere nem egy, hanem két alelnököt formált, hogy ne unatkozzanak, hanem legalább veszekedjenek...

Na és veszekszenek is, kérem, Isten igazában! A minap például majdnem kardélre hányta egymást két vérbeli alelnökünk, azon az alapon, hogy ki a nagyobb magyar: egy katolikus sváb vagy egy magyarérszű zsidó?...

Bakafántos szidalmak röpködtek a levegőben, a két alelnöki szék kinosan rezegett szegyenében és a szolgák oda-künt már küszöriültek a szabályakat, smirglizték a buzogányokat, merthát itt biztosan magyar vér fog folyni...

Sajnos, nem folyt magyar vér. Sem a két alelnök ur ereiben, sem pedig a dohos klubfolyosó levezető csatornáján... A levezető csatornán csak utálkozás (magyarul: rühellés) folyt le, amit ez a csunya és méltatlan marakodás a jobb-érszű és jobb sorsra érdemes klubtagokban kiváltott!...

Sőt tudunkkal még lovagias eljárás sem folyt le eddigé, holott a snájdig zsidó-alelnök szabályszerű és lovagias elégtételt próbált szerezni a sváb-alelnök

sértéseieért...

Noshát, ne vegyék fölünk zokon az összes nemzetiségű és vallásu alelnökök, hogy a szőnyegen fekvő két született alelnök kollégájuk eme fajmagyar funkciójához hozzáfűztük a zsidó és sváb epítőket, ámde ebben — bizonyisten — nem mi vagyunk a hibások.

A két alelnök ur ugyanis éppen ezen a halálosan komoly ponton veszett össze, hogy „látszik, hogy zsidó vagy!“. Mert hát tagadhatalan, hogy ennél nyomósabb probléma alig akadhat manapság az országos, sőt, főbbországos „magyarpárti“ repertoárjában, mint pontosan körülmetélni minden pártvezető nacionaléját...

Az emberek világszerte békülni szeretnének, mi pedig itt mindnyájan haladokunk a marakodás, gyűlölködés ronda atmoszférájában, a jobb-érszű politikusaink mindkét részről közeledést sürgetnek — az élet szükségén és jogán, — no és a két derék alelnökünk „vallási alapon“ rugtat egymásnak, akárcsak a sötét középkorban...

Kérdezzük az egyik elnök, — akarjuk mondani: az egyik Bethlen urat, nem lenne célszerű ezt a két alelnököt melegb vidékre küldeni, az ő egyéni problémáik sikeresebb megoldása végett?...

(—kai).

HÁLA

— Apuci, azt mondják, nagyon jól áll nekem az ős haj!

— Na látod, angyalom, azt is nekem köszönheted...

Zsidó őshumor

Kevesen tudják, hogy városunkban egy ragyogó „slágferfig“ humorista él, aki nem „előre megfontolt szándékkal“ faricsgálja pazar vicceit, hanem az adódó helyzetből szinte villanásszerűen robbantja ki azokat.

És ez a nagyszerű ember nem is ki-mondott író, nem színházi komikus, sőt munkatársa sem a Garabonciásnak, hanem az egyik helybeli zsidó hitközségnek dolgos és nagyrebecsült fitkárja s külsőleg a legegyszerűbb, legszerényebb ember.

Izeltőnek, helyi csemegének ideiktatjuk egy-két rögtönzést a kifünő humorista kollégánknak, az évezredes zsidó őshumor nagyobb dicsőségére.

Nagy vacsorához készülnek az egyik helybeli előkelő zsidó családnál. Már minden meghívott ott van, a hölgyek erős estélyi dekoltázsban, csak egyedül a humorista barátunk várat magára.

Az idegesség már kinóssá kezd válni, ugy a háziak, mint a vendégek körében, amikor végszóra beállít a humorista. Flegmatikusan, mintha semmi sem történt volna.

Néhány szókimondó asszonyság tréfásan megrohmozza az elkésett delikvenst:

— Hát ez mégsem járja! Ilyenkor kell jönni? Szégyelje magát!

Barátunk körüljárhatja szemét a hölgyek merész dekoltázsán és ezt mondja:

— Hát mi tagadás, tényleg elkéstem! Amint látom, a hölgyek már félig le vannak velkőzve a lefekvéshez!...

Egy furcsa természetű emberpár került össze városunkban. Az asszony hóbertos, a férfi nem különben. Egy társaságban az asszonyok derűsen pertraktálják ezt a házasságot, humorista barátunk jelenlétében.

Ő jóideig hallgatja a rosszmájú megjegyzéseket, azután halálos komolyan megszólal:

— Hát kérem, akármit is mondanak, ez lesz a mai kor legtermékenyebb házassága: kétszáz gyerekük lesz!...

— Halljunk oda! Pontosan kétszáz? Honnan tudja?

— Egyszerű számítás: egy bolond százat csinál!...

Az egyik snájdig hitközségi elnök szeretett nagyokat mondani, magyarul: anázolni...

A vezetőségi tagok sokat bosszankodtak emiatt s egy alkalommal valóságos forradalmat csaptak, persze az elnök távollétében.

— Még sem járja, hogy elnök léteire valaki össze-vissza hazudik! — így méltatlankodtak a hitsorsosok.

Humorista barátunk, aki ez esetben mint az elnök fitkárja volt kénytelen szerepelni, köteles lojalitással így védte meg a főnökét:

— Ne mondjuk azt, hogy hazudik! Mondjuk azt, hogy hazuga sört iszik!...

Les deux couleurs nouveaux

de JEAN PATOU PARIS :

Arboire et Bleu du Fumè au ventre

FEMINA, CLUI

Str. Memorandului 1

Párisi kabátujdonságok és eredeti modellek :

BOLIVIA — DAVOS — DOWER — HELIOS —
NANCY — NEAPOLI — RIALTO —
VADUZ — VYCHY —

Nagy választék női modelkabátokban, speciális szövetekben és kalapkülönlegességekben!

Tulajdonos : **Eugen Kralovszky**
a București-i „Salon Giselle“ tanítványa

Emánczy Pálné csevegése

— Gud báj, drágám, egyhangulag hajtsuk meg lobogónkat Grace Flederman amerikai nőtársunk előtt, aki eddig-élé tiz darab jókötésű férjet fogyasztott el, na és saját bevallása szerint még vagy tizet el fog fogyasztani...

— A hercig Grace asszony játszi könnyedséggel adott most interjút eddigi leistungjáról az éhes amerikai sajtónak, amely különben már évek óta táplálkozik belőle... Azt mondja a huncut kis menyecske, hogy nimolé olyan férfi ezen a sárteken, aki nem megszédíthető, csak csupán a gyengéjét kell kitapintani és kipuhatolni, kellő praktikával és hozzáértéssel, mert ennél fogva mindegyik megfogható...

— A főrekeny Grace asszony a 6. számú b. férjétől háromszor vált el és háromszor főzte vissza s csak akkor dobta végérvényesen, amikor egy másik férfi fején vélte a teremtés koronáját felfedezni... Azóta ő már a tizedik férjnél jár, ámde a 6. számú még most sem érzi magát föle teljes biztonságban...

— Igy hát a sok megpróbáltatáson átesett nőtársunk biztos kézzel tartja a házassági világrekordot, de ezenfelül könynyebb szórakozásokra is hajlamos... Szenvedélyes férfi nyakkendő gyűjtő és eddigelé 750 darab durvább és finomabb ilyen dokumentum sorakozik a repertoárjában és reméli, hogy legalább 1500-ra kifogja egészíteni... Azt mondja az aranyos, hogy a memóriája nem valami éles, ámde ha egy nyakkendőt kihuz a gyűjteményből, nyomban eszébe jut az ajándékozó gentleman neve és kinézése... Tán mondanunk sem kell, hogy a huncut kis Grace asszony nem is volna amerikai, ha csak csupán a finom se-lyem és drága nyakkendőkre helyezné érdeklődésének súlyát és antidemokratikusan megvetné az egyszerűbb nyakkendők gyűjtését... Sőt azt mondja, hogy olyan férfiak is voltak a nap alatt, akik nyakkendő híjján szerepelnek a gyűjteményben... Mi több, egy akasztófa hurok is szerepel nyakkendő gyanánt, a gyűjtemény általános és pártatlan volta szerint... Viszont van elvéve olyan férfi is, aki több nyakkendővel szerepel — a kor divatjának változása szerint...

— Minden hiába tehát, csak az amerikai nőtársaink tudniak valami számottevőt gyűjteni ebben a lerongyolt világban...

— Na nem?

(—kai).

RIPACSDIREKTOR

A vidéki színigazgató benéz a nézőterre, ahol egyetlenegy néző ül szorongva. Az igazgató felsóhajt: — Te is fiam, Brutto?...

AZ OKOS SZAMÁR

Az oroszlán félálomban lomhán ingatta a fejét. A kis egerek szepegeve összecincogtak: „Vajjon mit jelenthet ez, Istenkém?...” A számár egykedvűen közbevágott: „Ostobák vagytok! Azt hiszitek, hogy minden jelent valamit, amit a nagyok csinálnak?...”

CSAK NYUGODTAN

— Adolf, vigyél magaddal revolvvert az utra!

— Van eszembe, Róza! Én nyugodtan szeretek utazni...

ÓVATOSAN

— Nagyszerű parti kínálkozik az ujságban 50,000 lej hozománnyal!

— Remélem, már megismerkedtél vele?

— Még nem. Először megnézem, nincs-e sajtóhiba a hirdetésben...

Már szinte olimpiai művészet Varga Domokos gyorscipészet! Str. N. Jorga huszonhárom, Javitást, talpalást megvárom! Jó kézimunka cipők raktáron Becsületes szolid áron!...

Tűzifát

LEGJOBBAT, LEGJUTÁNYOSABBAN

Munteanu-nál

rendelhet.

Cluj, Cal. Reg. Ferdinand 53. • Tel. 89

JÓ RUHA, TARTÓI RUHA NAGY MEGTAKARITÁS!

Ennek mestere:

Fischer

URISZABÓ

CLUJ, CAL. REG. FERDINAND 11

— Aszongya a zasszon múlt vasárnap vernyadóra, jólösz cihölödni a zágybul, mörhogy válópör folik a cigátsoron, oszt a cigánság apraja-nagyja verös orral szaladgál faluszörte...

— No főne! — mondok — csak nöm a zuj-mönyöcske, Lopikásné unta mög a szöginy flótás muzsikáját ilyön hamar, oszt máris belébujt a zördög a térgye közél...

— Ha bujt, hát bujt! — rözenéroz a zasszon — mör hogy van ösze a cigánnénak, oszt hamar tulad a primáson, ha nöm birja a nótát!...

— Hamar-e? — rityönök rá, — hát hány férfi köl ögy rusnya főhérnépnök, öbadta?

— Emböre valógttalyal — így a zasszony — a jóbul ögy is sok, silánbul mög kettő is keves!...

— Nyetennye, öregbögöl! — lögyintöm tomporán a zasszon, oszt kivágódom a zuccára...

A pirimárián nagy zsvaj, mög csödület! A cigánság közt riadtan ül a nyulszivü birösögor, előtte sivalkodik a szép Lopikásné...

— Aggyisjön békösségöt! — köszönök oda, oszt mögvágom a fütükössel a mestörgöröndát. Hanöm a dövla lánya csak szaporéjja a szöginy Lopikás felé, akinök képe olyan dagadt, mint a sütiökök.

— Ácsi, kuplömange! — mondom még szőliden — te pokol szüze!

— Pokol hát gazduram! — így a zasszon — pokol a zölöt a zilön gethes mellött...

Oszt úgy rugta bokán a Lopikást, hogy majd leült. — Alig két hónaptya, hogy hozzámöntél, oszt máris szidod? — kérdöm a nösténsátánt.

— Hát öleg is, gazduram, mörhogy sömmirevaló öz a fajankó!

— Nöm-e? — mondok — hát muzsikálni?

— Ögy nótát, ögy iccaka! Hát öleg az a fáraó jányának? — így a mönyöcske.

— Oszt mér verös a zögisz cigányosor? — kérdöm, — Mörhogy nöki adott igazat, oszt mögagya-bugyáltam!

— No hajjuk a vádlott Lopikást — mondom hévatalosan.

— No bibás, most böszélj, ha mán iccaka hallgattál! Mit röszköt a térgyöd, citörás! — csufondároskodik a nembör.

— Vancsik uram! — így a Lopikás bánatosan. Két bünömet bocsásza mög a cigánistön: hogy mögszülettem s hogy özzel a nösténdövlával össeálltam... Mörhogy a lögszölödebb főhérnép ez, ha nöm üt, csakhogy mindig üt... Ámde az idösnek én mindönt mögbocsájtok!...

Ezzöl nagy hédolattal odafordut a mönyöcskéhez, hogy aszongya:

— Lidi, aki hét istönöd vagyon, hát üss, verj, csak szöröss!...

Mire a Lidi riszalva:

— No gyéré, té piszkos, mégis csak uricigán vágy, csak a térgyöd röszköt!...

Ezzöl ugy hábvágta a szöginy Lopikást, hogy elköhögte magát. Így elsimult a válás a cigánsoron...

(—kai).

Rádió hírek

Gott behitler! ☉ Ójkelet jelenti: Követelünk egy önálló paleszfinai szandzsákot ☉ Ellenzeyk jelenti: Riportregényeink nagyon kapósak Habsburg-körökben ☉ Kellei Ujságh jelenti: Mi perszonáluniót ajánlunk a két Bethlen között ☉ Braşovi Lapok jelentik: Megjöttünk a hosszulejratu (sajtó) szabadságról ☉ Esztalap jelenti: A közönség ma már Jóestet köszön és Estilapot olvas ☉ Jójesztét jelenti: A munkásbojkottal megcsappant az apróhirdetési példányszámunk, de megmaradt a gyanus (M)ájerünk ☉ Maghiár Ujságh jelenti: A mi lapunk jó reggeli, a Jóestet jó éjjeli szolgálatot tesz a magyarságnak ☉ Föggetlen Ujság jelenti: Mecénást keresünk napilaphoz, fajnók előnyben ☉ Patria jelenti: Mi a vezérek pönemje miatt nem békülünk a sógorpárttal ☉ Nafiunea Română jelenti: Mi már csak éhségstrájkkkal tudunk lekerülni a kormányról ☉ Garabonciás üzeni a Jóestetnek: Otezer lejért lovagiasan sikra szálunk a Sidó Julcsa erkölcséért ☉ Jobb sógorasszonyt, több lap-erkölcsöt!

Nincs több rossz alakú férfi

mert egy új szabászati falámánnyal bármilyen testtartásra készül a legtökéletesebb ruha, felöltő télikabát,

P O P szabócégnél

Cluj, Str. Regina Maria 6 (Fotofilm udvar)

Női angol kabátok és kosztümök olcsón és elegánsan!

Nyakkendő klinika

PIAȚA GH. SION 2 (Egyetemi könyvtárral szemben)

készít hozott anyagból is nyakkendő különlegességeket. — Javítás, fordítás, tisztítás precízen és jutányosan.

KÉSZ NYAKKENDŐK A LEGMODERNEBB SZINEKBE!

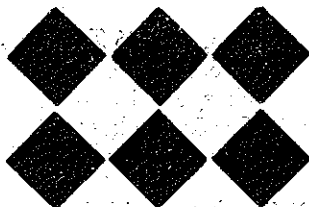
Három szó: modern, szolid és megbízható!

Gergely János szűcsmester

Cluj, Str. Iuliu Maniu 6. (Státusház). Legújabb bunda- és gallérmoldeljei szépségben, tartósságban, olcsóságban egyedülálló!

Átszabások, alakítások és javítások a legnagyobb és legolcsóbban készülnek.

KOZMETIKA SZINETÁR-ILLA

SZŐRTELENÍTÉS, ARCFORMÁLÁS
SZEMŐLCSÉLTAVOÍTÁS, BŐRÁPOLÁS
VITAMINOS PAKKOLAT, MASSAGE
FOGYÓKURA

Piața Mihai Viteazului 39. I. TEL. 8-09

BIZTOS UR!

- Kisasszony, van magának sofför-igazolványa?
- Van biztos ur, mutassam meg?
- Ha van, akkor felesleges, de ha nincs, akkor okvetlen látnom kell!

NYELVÉRZÉK

- Móric, milyen nemű németül a föld?
- Csakis nőnemű lehet, tanító ur!
- És miért nőnemű?
- Mert senki se tudja, milyen idős!

KOZOS ÉRDEK

- János, nem a menyasszonyoméknak szakácsnője volt, akivel tegnap a mozi-ban láttalak?
- Igenis, hadnagy ur! Mit főzött holnap vacsorára?

VIDÉKI SZINÉSZET

- Direktor ur, a farsulat férfitagjai megleptek és holnapra ki van tűzve a „József és testvérei”.
- Annyi baj legyen! Adni fogjuk a „József és nővéreit”...

A HELYETTES

- Nos, hogy usztad meg tegnap a kései hazamenetelt?
- Elég jól, kérlek. Az asszony aludt, csak a papagály perelt velem vagy egy óra hosszat!...

HÁZIUR

- Tessék olcsóbban adni a lakást, mi nagyon csendes lakók vagyunk!
- Szóval Önök nem házastársak!...

NE FELEJTSE EL, hogy bőr és talpszükségletét KOZÁK ISTVÁN bőrizletében szerezzé be, a főpostával szemben. Legtartósabb minőségben legolcsóbb napi árak!

Májér Antal sajtóbetyár üzelmei a „jóesti” homályban

Az első szerkesztő után a második: Zomora S. János esik áldozatul a „lapkiadónak”.

Mult számunkban leközöltük a „Jóestét” című és lappelénka első becsapott szerkesztőjének szó szerinti vallomását és menekülését a sajtóbanditizmus eme szörnyű alvilágából. Miután azonban legalább egyetlen szál rendes újságíróra szükség volt ebben a havi 3—4—500 lejért szemenszedett társaságban, tehát megindult az újabb szerkesztőfogás, ami bizony ilyformán nem volt könnyű munka. Mert komoly, jóízű újságírók közül ugyan ki állana be olyan társaságba, amelyben egy volt tulajdonosnő dirigál laptársi minőségben és szabályszerű sógorági kapcsolatban...

Naiv és vidéki ember után kellett nézni, akinek tehetséges gyomra van az ott terjedő szagok iránt és nem ismeri a „tulaj”, meg a „tulajnos” obskurus nacionáléját. Hosszas keresés után akadt is megfelelő ember, a derék és jóhiszemű Zomora S. János kollegánk személyében, aki akkoriban jött haza Párisból s a „Mai Világ” megszűnésével állás nélkül maradt. A leépített középiskolai igazgató, egyébként író és hivatásos újságíró, enyhítő körülményképpen pedig városunk legnagyobb bohémje, beugrott a nagyhangú ígéreteknek és vállalta a szerkesztői állást.

Talán mondanunk sem kell, hogy a Májér & Julcsa tröszt — az előd példájára — Zomorát is rutul becsapta. Pedig a népszerű újságíró, kitűnő gyakorlati érzékének volt köszönhető, hogy ez a kloakából kisarjadzott szintelen lapféle nem fulladt bele a Mariánum levezető csatornájába. Zomora azzal kezdte, hogy a kopasz lapfejről „Jóestét” leköszönő nyalka „stricit” azonnal levette a lapfejről és a sok dadogó írástudatlan között, szinte egyedül írni és áfírni kezdett, míg aránylag nem hosszú idő alatt közel tízezer példányra vitte fel a lapot.

Csak hogy egy eredendő büne volt Zomorának: Májér-féle megállapodást kötött a Bordeli-tröszttel, vagyis a produkált „tantusz” mennyiség arányában állapították meg a fizetését. E megállapodás értelmében Zomora fokozatosan annyi ezer lej havi fizetést kap, ahány ezer példányra megy fel szerkesztésében a lap. A lap fel is ment időközben 10.000 példányra, de Zomora fizetése csak a kezdő 3000 lej maradt. (A gentleman-ígéret az volt, hogy a rotációs nyomógép beállításakor visszamenőleg fogja megkapni az egész különbözetet. Máig is kapja.)

Zomora ekkor már lázadózott s hogy a Májér Tóni, volt aradi csapláros és szakmai rutinjának volt köszönhető, aki ügyesen elbánt a lázadó palikkal. Nosza tehát Zomorának megígérte, hogy kinyomatja „Az utolsó orkán” című regényét, amit meg is tett, de ugyanakkor suttymban sajátmagának is kinyomott belőle ötszáz példányt. Zomora kétkézzel tiltakozott, (pedig lábbal kellett volna), míg nagynehezen, a szerzői jog érvényesítésével be tudta tiltatni az ötszáz gangster-példány értékesítését.

Ilyen „goromba” fellépés után hamarosan kegyvesztett is lett a tröszt szemében Zomora S. János. Ezt pedig annál is inkább, mert most már látva, kívül került egy betonfedél alá a Mariánum kazamatáiban, a jó Zomora egynehány olyan kiadós jelenetet rögtönzött a tröszt tagjaival, jelesül Májér Tónival (saját szavait idézve: a Lombroso-fejű, bunkós-orru Dummer Augusttal), hogy Májér gangster már csak buvársisakkal és tisztas távolból merete megközelíteni Zomora jelenlétében a szerkesztőséget.

Ezután csakhamar színültig megtelt a pohár. Olyasmi történt, amit a jógyomru Zomora János sem tudott már megemészteni. A lap egyik öreg munkatársa a szerkesztőségben rosszul lett és sürgősen kórházba kellett szállítani. Negyven lej autóköltség kellett volna, ezt azonban Májér kerekén megtagadta s az összeget a szerkesztőség tagjainak kellett összeadni. A jóllelkű Zomora János, saját vesszőfutását csak elbirta, de ezt az aljasságot már nem tudta elviselni. Annál kevésbé, mert pont ezen a napon, 1935. március 5-én tudta meg azt is, hogy a lapvállalkozás bordélyházi érdekeltségéből alakult. Amint ezt megtudta, többé be sem ment a laphoz, hanem telefonon mondta be a lemondását, imígyen:

„Egy ilyen utolsó tevével, egy ilyen zongoristával együtt dolgozni nem fogok. Pirulnom kell, hogy egy lapkiadó 40 lejes autóköltség miatt, egy munkatársat megdögleni hagy...”

Hogy pedig volt valami ebben a jellemzésben, azt a jó Zomora János legutóbb saját bőrén is tapasztalhatta. Mikor ugyanis a „Jóestét” című lapban megjelent egyik cikk miatt Zomorát 3 havi elzárásra ítélték s ő ezt a büntetést ki is töltötte, holott a lapon Májér Antal szerepelt mint felelős szerkesztő, ez a Májér Antal még egy ebédet sem tartott szükségesnek beküldeni a helyette is ülő, volt munkatársának.

Nos hát mi tagadjuk ezek után, hogy Májér Antal vérbeli gangster volna. Az igazi zsványban legalább zsványbecsület van s akiben az sincs, az csak zsvány-paródia!...

Boronkai Lajos.

Mit lát?

Mit hall?

Mit tud?

— Mit lát, fajtárs?

— Nahát mit látok? Spanyol-frank határon nincs már aranycsere — fogytán a spanyol föld vér és aranyere, nagyverü szenyóra nem fogan gyermeket — gyász fátyol borítja az anyakebleket, aranya ékszere rég ágyuba öntve — termő narancsfája út sarába döntve, halott „caballero” fekszik a fa alatt — amint torkán akadt a betevő falat, gallériját feltépte, nyakán arany kereszt — mit begörbült keze görcsösen nem ereszt, ujján a jegygyűrű, bevésve: Dolores — téged viszontlátni be szép lesz, be jó lesz, csak itt szívem táján ez a pici nyílás — óh szegény Dolores, ne rázzon a sírás, éljen Spanyolország, mosolyogj Dolores — most már minden szép lesz, most már minden jó lesz!... Látom, amit látok!

— Mit hall, fajtárs?

— Nahát mit hallok? Caballero meghalt ott az árokparton — mellette sok ezren, ahogy nyivántartom, és ha arany kereszt nem volt a mellükön — a jegygyűrű ott volt begörbült kezükön, s a gyűrűbe vésve a megfagyott sóhaj — világ minden nyelvén az utolsó óhaj: meghalok, hitvesem, arám Isten veled — gyűrűm hozzád küldöm, emlékem ne feledd, Evviva Espagna és éljen az élet — szabad menyországban találkozom veled... és meghalt a hitves, daliás vőlegény — gyűrűjét, sóhaját hazaküldte szegény, s következő napon spanyol-frank határon — százötven jegygyűrűt csempésztek a vámon, s a jegygyűrűk mellett halom aranyfogat — ily ritka csemegét Európa befogad!... Hallom, amit hallok!

— Mit tud, fajtárs?

— Nahát mit tudok? Hullarablók vagyunk művelt Európában — átok és kárhozat a lábunk nyomában, szegény szenyorita, ne foganj magzatot — ne hozz a világra újabb kárhozatot, kénköves üstökös rohanj a gaz Földnek — hol hullát rabolnak és cseccemőt ölnek, s a sátn kárhozott, nyomorult prédája — vesszen a világűr imbolygó cédája... Tudom, amit tudok!

(—kai)

IPARI ARCKÉPCSARNOK

Mózes Andor

a 18 éves korban önálló angol szabász

Ezelőtt 8 évvel történt, hogy a központ egyik mellékutójában rábukkantam egy újonnan nyílt angol szabóságra, ahová nyomban be is nyitottam.

— A tulajdonos urat keresem — fordultam a nagy szabóasztalnál álló fiatal legénykéhez, aki a világ legnagyobb flegmájával felelt:

— Az én volnék! Nevem Mózes Andor — de ezzel már villámgyorsan rajzolta tovább a figurákat az előtte kiterített kockás angol szövetre...

Először azt hittem, hogy tréfál a villogó szemű, nyílt és öntudatos tekintetű fiatalember, de nyomban meg is győződtem, hogy bizony ő, az alig 18 éves Mózes Andor, a tulajdonosa és egyben angol szabása ennek a 8—10 munkással dolgozó szabóságnak. Erről pedig olyan kétségtelenül győződtem meg, hogy nyomban szabott is a feleségemnek olyan angol kabátot, amelynek évekig csodájára járt minden igazi és színleges barátja...

Ezt a Mózes Andort, a 18 éves korában már önálló és perfekt angol szabászt azután figyelemmel kísértem, be-bejártogattam az üzemébe és tanúja voltam, hogy a város legelső női konfekciósai, komoly és raffinált kereskedők fordultak meg nála a legkényesebb kosztüm és kabát rendelésekkel, sőt mások által elrontott ruhadarabok helyreszabása fargyában.

Két év múlva, a 20 éves Mózes Andor már vezetett a modern tervezésben és szabásban s ha városunk hölgyeit megszólalhatnók, akkor kiderülne, hogy ami kifogástalan kivitelű és eleganciájú kosztüm, kabát csak feltűnt ebben a városban, annak nagyrészt a fiatal zseniális Mózes Andor tervezte és csinálta. És ez a mesteri kezű fiatal ember ma mindössze 26 éves és már jó néhány éve a legkeresettebb márka.

Jelenleg a Str. Memorandului 2. szám alatt van a szabósága és ezenfelül „Zamotex“ név alatt hatalmas értékű selyem és szövet bizományi lelakata.

De ez még nem minden. A 26 éves meglelt kereskedő és perfekt iparos néhány napon belül a Calea Regele Ferdinand 23. szám alatt (a volt Sebők cukrászda helyén) megnyitja női konfekciós üzletét, körülvéve a konfekciós öreg rókákat egész seregétől.

— Nem fél a konkurenciától? — kérdezzük kíváncsian.

Szerényen, de magabiztosan felel, miközben szimpatikusan elmosolyodik:

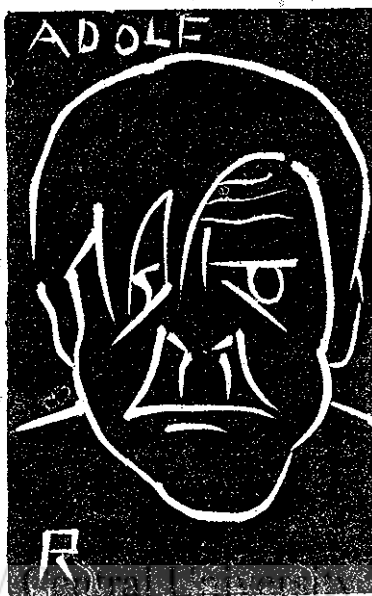
— Isten ments, hogy konkurencia nélkül álljak ebben a városban a szakmában! Akkor a hölgyek nem tudnák összehasonlítani az én munkámat a máséval és nem láthatnák, hogy mekkora a különbség...

Városunk legfiatalabb iparosának és kereskedőjének női elit-konfekciója ilyen auspiciumok között indul meg a napokban, angol és francia szabással, anyagraktárral és hozott anyagokkal.

Bizonyos, hogy ez az új üzlet kuriózum lesz a maga nemében és állandó beszéd tárgya lesz a divathölgyeink körében.

DIÁK

- Hát Isten veled, bácsikám!
- Na várj, valamit elfelejtettél!
- Mit, bácsikám?
- Meg sem pumpoltál engem...

HITLER ADOLF

Grácia

kalapszalónba
megérkeztek a legújabb
filc és bársony MODEL-
KALAPOK nagyon olcsó
árban! Calea Victoriei 5

TARTÓS ONDOLÁLÁS

hat havi garancia mellett
villany nélkül, égetés kizárva

Fodor Salon

CALEA MARECHAL FOCH 4.

NOVA

KÖNYVKOLCSONZÓ VÁLLALAT
Cluj, Str. Memorandului 16.

Legújabb könyvek megrendelés
alapján kölcsön vehetők.

Grünbaum Miklós

a férfiruha fiatal nagymestere.

A háború utáni fiatal iparos nemzedék érvényesüléséhez nem sok reményt fűztek a „jóreg” szakmai körök. Ez az új nemzedék azonban — különösen pedig az a kiváltságos része, amely a külföldi szakmai és gondolkodásbeli nevelését is megkaphatta, — fényesen rációfolt az öregek vasikalapos, nehézkes módszereire és sokkal komolyabban, praktikusabban oldja meg a közönség kiszolgálásának problémáját. Röviden: ő alkalmazkodik a változott igényekhez és nem arrogálja a közönség alkalmazkodását a kiöregedett ipari módszerekhez.

A férfisabó iparban például az „öregék” megrogzott dogmája még ma is az, hogy jó ruhát csak finom szövetből lehet és érdemes csinálni. Ákinek tehát nem telik finom szövetre, az ne is ábrándozzék jó szabású és jó kidolgozású ruháról...

Igen ám, csak hogy közben az történt, hogy le szegényedtünk és ma már a jobb középosztálynak is alig telik „finom” szövetre, ámde a társadalmi rend mégis „jóvágású” ruhát követel rajta. Ez a fogas kérdés meredt a konzervatív gondolkozású öreg szabókra, közben pedig a klientélájuk megcsappant vagy zérusra sülyedt. Mi pedig, jobb sorsra érdemes „kundsaftok” odajutottunk a jóreg szabóinkkal, hogy a fazon kétszerannyiba került volna, mint maga a szövet.

Jómagam — sokad magammal — így jutottam el egy fiatal, csodakezű szabóhoz, Grünbaum Miklóshoz, a Szabó Jenő felett. Nagyon intelligens fiatal mestert, (külföldön tanult), jóarcu munkásokat találtam ebben a pompás és kényelmes műhelyben. És ami a fő, döntő bizonyítékokat találtam a fogásokon és próbababákon: itt egy perfekt frakkot, ott két remek szmokingot, amott egy bililáns télikabátot és ezenfelül egy egész sorozat pompás zakkót — drága és olcsó szövetből egyaránt elegánsat és főkéletesen kidolgozottat. Azonnal láttam, hogy ez a csodakezű fiatal mester — a ruháival együtt — bizony ma divatban van.

És nyomban meg is kaptam erre a magyarázatot Grünbaum mester néhány szavából, amint következik:

— A finom szövetből könnyebb, az olcsó szövetből nehezebb jó ruhát csinálni. Én azonban olcsó szövetből szeretek valamit produkálni, ami bárhol megállja a helyét. Ezt részben ambícióból, másrészt pedig egyenesen üzleti rezonból csinálom, mert hiszen ma már több az olcsó, mint a finom szövetes kliens. Nálam nem a munka könnyebbége, hanem a kliens teljes megelégedése az irányadó. Ezt pedig minden esetben meg tudom szerezni. Mondjuk talán így: szerencsés ember vagyok!...

És tényleg szerencséje van Grünbaum urnak: az én szerény kis szövetemből is olyan felöltőt komponált össze, hogy mindenki „drága kabátnak” nézi... Hogyan csinálta, az már az ő titka. Enyém az öröm és a kabát...

Pedig az én régi jó kényes szabóm alig akarta kézbe venni ezt a „félangol” szövetet...

MODERNÜL

Aki biztosra megy...

— Remélem, repülőgépen teszitek meg a nászútát, drágám?
 — Az már nem új, édesem! Mi kilövetjük magunkat egy holdrakétával...

SZINHÁZI SIKER

— Hát kellett ez Önnek, gróf ur? A közönség a jegy árát visszaköveteli!
 — Lehetetlen, hisz az egész színház pulyajegyese!..

IGY ÁLLUNK

— Kérem, uram, én a szegényeknek gyűjtök. Mit szokott csinálni az ócska ruhájával?
 — Én, asszonyom? Este gondosan összehajtogatom és reggel magamra veszem...

— Férfinél a jó fej — nőnél a szép láb dönti el az élet problémáját! Ennek nestere Fodor női cipő-speciálista — Str. Mem orandului 11. szám — kinek eredeti cipőmodeljei a legelegánsabbak, legjutányosabbak. A hölgyek ne mulaszták el megtekinteni az új elit-cipészet emekeit!

FÉRJ: Kissé szűken vagyunk, anyuci...
 FELESÉG: Hármunk közül felesleges valaki!...
 UDVARLÓ: Döntse el, Asszonyom, ki menjen haza...

Ballon Augustich
 Calea Regele Carol No. 16.
vulkanizáló szaküzem

Hó és sárcipő javítások olcsón és lelkiismeretesen!

RÁDIO
antikvárium

Adok, veszek, cserélek!

M. LEITNER
 Rádió laboratórium

Strada Memorandului No. 25.
 (Banca Naționalával szemben)

Égger Petrol
 megszünteti a hajhullást és kopást

— VIGYÁZZON! Mert Kozák István bőrizletét áthelyezte főpostával szembeni helyéről a Piața Mihai Viteazul 14. szám alá, hol legtartósabb minőségben vásárolhat bőr és talpárkat. Olcsó napi árak.

Porcellánt, szőnyegeket, festményt, képkereket

LEGOLCSÓBBAN vásárolhat nálunk

„PAX”

Cluj, Calea Victoriei 6.

LOTERIA DE STAT

1937 Február 15-én

lesz a

12-ik Sorsjáték utolsó húzása

44.623 nyeremény, LEI 289 MILLIÓ

értékben, lesz a játékosoknak kiosztva.

Ujtsák meg sorsjegyeiket!

Vásároljanak részsorsjegyeket 250.- vagy 450.- Leiért.